ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్, మద్రాస్

వర్సెస్

ఊర్మిళా రామేష్ ఇతరులు

ఫిబ్రవరి 4,1997

[బి.పి.జీవన్ రెడ్డి మరియు కె.ఎస్.పారిపూర్నన్ న్యాయమూర్తులు]

ఆదాయపు పన్ను చట్టము, 1961: సెక్షన్లు 2 (22) (సి), 2 (24) మరియు 41 (2).

ఆదాయపు పన్ను చట్టము, 1922: సెక్షన్ 10 (2) (vii):

ఆదాయపు పన్ను - ట్రాన్స్ పోర్ట్ కంపెనీ యొక్క మదింపుదారు షేర్ హోల్డర్ - కంపెనీ లిక్విడేషన్ - లిక్విడేటర్ ద్వారా ఎప్పటికప్పుడు డివిడెండ్ల పంపిణీ - 1970-71, 1971-72 మరియు 1972-73 కొరకు మదింపు - వ్యక్తీకరణ "సమకూరిన లాభాలు" — అర్థం - బ్యాలెన్సింగ్ ఛార్జీని పన్ను పరిధిలోకి తీసుకురావాలా మరియు కంపెనీ ద్వారా క్యాపిటల్ రిజర్వ్ గా చూపించబడుతుందా ? - సెక్షన్ 41(2) కింద లిక్విడేటెడ్ కంపెనీ మూలధన ఆస్తుల అమ్మకంపై వచ్చిన లాభాలుగా అంచనా వేసిన మొత్తాన్ని వాటాదారుల చేతుల్లో డివిడెండ్లుగా అంచనా వేస్తారు - 1922 చట్టంలోని నిబంధనలను, 1961 చట్టంలోని నిబంధనలను లోతుగా విశ్లేషించాల్సిన అవసరం ఉంది - విస్తృత ధర్మాసనానికి రిఫర్ చేయబడిన అంశాల ప్రాముఖ్యతను దృష్టిలో ఉంచుకోవాలి.

ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్-తమిళనాడు I v. టి. ఎస్. రాజమ్, (1980) 125 ఐటిఆర్ 207; సి.ఐ.టి.వి. బిపిన్చంద్ర మగన్లాల్ & కో. లిమిటెడ్, (1961) 41 ఐటిఆర్ 290 ఎస్సి; సిఐటి వి. ఎక్స్ప్రెస్ న్యూస్ పేపర్స్ లిమిటెడ్, (1964) 53 ఐటిఆర్ 250 SC; కాంబే ఎలక్ట్రిక్ సప్లై ఇండస్ట్రియల్ కో. లిమిటెడ్ v. CIT, (1978) 119 ITR 113; కాంబే ఎలక్ట్రిక్ సప్లై ఇండస్ట్రియల్ కో. లిమిటెడ్ v. ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్, గుజరాత్-II, 113 ఐటిఆర్ 84 మరియు బిషప్ వి. స్మిరానా మరియు కాసాబా రైల్వే కంపెనీ (నెం. 2), (1895) 2 Ch. 596, సూచించబడింది.

సివిల్ అప్పీలేట్ అధికారపరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నెం.2141-43 /1982.

మద్రాసు హైకోర్టు 09.03.1979 నాటి తీర్పు, ఉత్తర్వుల నుంచి టి.సి నెం.267/1975.

అప్పీలుదారు తరపున: డాక్టర్ వి.గౌరీశంకర్, ఎస్.రాజప్ప, బి.కె.ప్రసాద్ వాదనలు వినిపించారు.

ప్రతివాది తరపున: టి.ఎ.రామచంద్రన్ మరియు ఎ.టి.ఎం.సంపత్ సి.ఎ.నెం.2150-52/82.

జె.రామమూర్తి, శ్రీమతి జానకీ రామచంద్రన్ సి.ఎ.నెం.3274/84.

కోర్టు యొక్క ఈ క్రింది ఉత్తర్వులు జారీ చేయబడ్డాయి:

ఈ కేసుల బ్యాచ్ లో , చట్టానికి సంబంధించిన ఈ క్రింది రెండు ప్రశ్నలు పరిగణనలోకి తీసుకోవలసి ఉంటుంది.

(i) వాస్తవాల ఆధారంగా , కేసు పరిస్థితుల దృష్ట్యా , మదింపుదారుల కేసులో సెక్షన్ 2(22)(సి) నిబంధనల ప్రకారం డివిడెండ్లుగా మదింపు చేసిన ఆదాయాన్ని తొలగించడం అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ సమర్థనీయమేనా?

(ii) వాస్తవాలు మరియు కేసు యొక్క పరిస్థితుల దృష్ట్యా , ఆదాయపు పన్ను చట్టం 1961 లోని సెక్షన్ 2 (22) (సి) ప్రయోజనం కోసం మునుపటి సంవత్సరాలలో సెక్షన్ 41 (2) కింద అంచనా వేయబడిన లాభాలకు ప్రాతినిధ్యం వహించే రూ. 7,28,760/- మొత్తాన్ని జమ చేసిన లాభాలలో భాగం కాదని అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ చట్టంలో పేర్కొందా?

2. 09.03.1979 న మద్రాసు హైకోర్టు ఇచ్చిన ఉమ్మడి తీర్పు నుండి అప్పీళ్లకు రెవెన్యూ ప్రాధాన్యత ఇచ్చింది , తమిళనాడు ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ ఐ.వి.టి.ఎస్.రాజాం , (1980) 125 ఐటిఆర్ 207.

3. మేము కొంతసేపు న్యాయవాది వాదనలు విన్నాము. ప్రధాన వాస్తవాలు వివాదంలో లేవు. ప్రతివాదులు ఆదాయపు పన్ను చట్టం కింద మదింపుదారులు. వీరు "తిన్నవెల్లి మోటార్ సర్వీస్ కంపెనీ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్" అని పిలువబడే ఒక కంపెనీలో వాటాదారులు. రవాణా వ్యాపారాన్ని కొనసాగించిన ఈ సంస్థకు చెందిన అన్ని వాహనాలను ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకుంది. దీంతో కంపెనీ లిక్విడేషన్ లోకి వెళ్లింది. లిక్విడేటర్ ఎప్పటికప్పుడు డివిడెండ్లను పంపిణీ చేసింది. 1970-71 , 1971-72, 1972-73 సంవత్సరాలకు సంబంధించి

ముదింపులు అంచనాలు వేశారు. ఆదాయపు పన్ను అధికారి కంపెనీ మూలధన ఆస్తుల అమ్మకం ద్వారా వచ్చిన లాభాలకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తూ రూ.7 ,28,760/- మొత్తాన్ని అంచనా వేశారు , ఇది ట్రేడింగ్ లేదా వ్యాపార లాభాలకు కాకుండా తరుగుదలకు లోనైంది మరియు కంపెనీ దానిని మూలధన నిల్వగా చూపించింది. ఈ మొత్తాన్ని మూలధన నిల్వగా చూపించినప్పటికీ , ఇది 1962-63 నుండి 1969-70 వరకు చట్టంలోని సెక్షన్ 41 (2) కింద అంచనా వేయబడిన మొత్తాలకు సమానమైన లాభాల సేకరణ అని రెవెన్యూ యొక్క అభ్యర్థన. దీని ఆధారంగా ఈ మొత్తం ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 2(24)తో పాటు సెక్షన్ 2(22)(సి) కింద వాటాదారుల ఆదాయానికి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుందని తేల్చారు. చట్టంలోని సెక్షన్ 41(2) కింద మదింపు చేసిన మొత్తాలను నిజమైన అర్థంలో 'వాణిజ్య లాభాలు 'గా పరిగణించలేమని , అందువల్ల ఇది చట్టంలోని సెక్షన్ 2(22)(సి) పరిధిలోకి రాదని పన్ను చెల్లింపుదారులు వాదించారు.

4. 1961 చట్టంలోని సెక్షన్ 41(2) ఒక చట్టపరమైన కల్పనను సృష్టిస్తుందని , దీని ప్రకారం బ్యాలెన్సింగ్ ఛార్జీని పన్ను విధించదగిన "వ్యాపార ఆదాయం"గా పరిగణిస్తారని మద్రాసు హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. చట్టపరమైన కల్పన ఏ ప్రయోజనం కోసం సృష్టించబడిందో దానికే పరిమితం చేయాలి. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 41(2) సృష్టించిన చట్టపరమైన కల్పన కాకుండా మూలధన ఆస్తుల అమ్మకంపై రాతపూర్వక విలువపై అదనపు రాబడిని లాభంగా పరిగణించలేము. ఇది వాణిజ్య లాభంలో భాగం కాజాలదు. కాబట్టి, చట్టంలోని సెక్షన్ 2(22)(సి)తో పాటు సెక్షన్ 2(24) ప్రకారం ఇది "కూడబెట్టిన లాభాలలో" భాగం కాజాలదు మరియు అటువంటి మొత్తంలో ఏదైనా పంపిణీని వాటాదారుల చేతుల్లో "డీమ్డ్ డివిడెండ్"గా అంచనా వేయలేము. ఒకవేళ అలా అయితే , అది కేవలం మూలధన రశీదుకు మాత్రమే ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుంది. (1) సిఐటి వర్సెస్ బిపిన్చంద్ర మగన్ /అల్ అండ్ కో లిమిటెడ్, (1961) 41 ఐటిఆర్ 290 ఎస్ సి లో ఇచ్చిన తీర్పులపై ఆధారపడి పై తీర్పు ఇవ్వబడింది ; (2) సి.ఐ.టి. ఎక్స్ ప్రెస్ న్యూస్ పేపర్స్ లిమిటెడ్ , (1964) 53 ఐటిఆర్ - 250 ఎస్ సి ; (3) కాంబే ఎలక్ట్రిక్ సప్లై ఇండస్ట్రియల్ కంపెనీ లిమిటెడ్ వర్సెస్ సిఐటి , (1978) 119 ఐటిఆర్ 113 లో ఇచ్చిన తీర్పులపై ఆధారపడి పై తీర్పు ఇవ్వబడింది . మొదటి రెండు నిర్ణయాలు ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1922 లోని సెక్షన్ 10 (2) (7) కు సంబంధించి ఇవ్వబడ్డాయి. ఈ నిబంధన స్పష్టంగా

చట్టపరమైన కల్పనను సృష్టించింది. ఆదాయపు పన్ను చట్టం 1961లోని సెక్షన్ ఇ 41(2) నేపథ్యంలో మూడో నిర్ణయం తీసుకున్నారు.

5. రెవెన్యూ సీనియర్ న్యాయవాది డాక్టర్ గౌరీశంకర్ వాదనలు ఇలా ఉన్నాయి:

1961 చట్టంలోని సెక్షన్ 41(2) భాష వేరు. చట్టంలోని సెక్షన్ 41(2) ప్రకారం , ఆస్తిని విక్రయించిన మొత్తం రాతపూర్వక విలువను మించితే , వాస్తవ ఖర్చులు మరియు రాతపూర్వక విలువ మధ్య వ్యత్యాసాన్ని మించకపోతే , మునుపటి సంవత్సరం వ్యాపారం లేదా వృత్తి యొక్క ఆదాయంగా ఆదాయపు పన్ను వసూలు చేయబడుతుంది. ఆదాయపు పన్ను చట్టం 1922లోని సెక్షన్ 10(2)(7)లోని రెండో నిబంధనను పోలిన కల్పన లేదు. అయినప్పటికీ, కాంబే ఎలక్ట్రిక్ సప్లై ఇండస్ట్రియల్ కంపెనీ లిమిటెడ్ లో పేర్కొన్నట్లుగా. కమిషనర్ ఆఫ్ ఇన్ కమ్ ట్యాక్స్ , గుజరాత్-2, 113 ఐటీఆర్ 84; కల్పనను దాని తార్కిక పరిమితికి అన్వయించాలి. అలా చేస్తే , ఆస్తుల మూలధనం యొక్క రాతపూర్వక విలువపై అదనపు రాబడిని పొందదమే చట్ట ప్రకారం అన్ని విధాలుగా "ఆదాయం". పై భావనను "లాభాలు" మరియు "వాణిజ్య లాభాలు" అని వర్తింపజేయడంలో ద్వంద్వత్వం లేదు. సెక్షన్ 2(22)సి యొక్క భాషతో పాటు సెక్షన్ 2(24) మరియు చట్టంలోని సెక్షన్ 5తో చదివిన "ఆదాయం" మరియు "మొత్తం ఆదాయం" ను నిర్వచించే చట్టంలోని సెక్షన్ 2 (45) కు స్పష్టమైన అర్థం ఇవ్వాలి మరియు చట్టంలోని సెక్షన్ 41 (2) కింద మదింపు చేయబడిన బ్యాలెన్సింగ్ ఛార్జీ "లాభం" మరియు వాటాదారులకు పంపిణీని "డివిడెండ్" గా అంచనా వేయాలి. బిషప్ వి .స్మిర్నా అండ్ కాసాబా రైల్వే కంపెనీ (నెం. 2), (1895) 2 అధ్యాయం 596)లో నిర్ణయంపై ఆధారపడటం. చట్టంలోని సెక్షన్ 41(2) కింద పన్ను పరిధిలోకి వచ్చే ఆదాయం పునరుద్ధరణ ద్వారా ఒకటని న్యాయవాది వాదించారు. ఖాతాల ప్రయోజనం కోసం రద్దు చేయబడినవి (అనుమతించబడ్డాయి) తరువాత విలువ పెరగడం ద్వారా మంచిగా మారాయి. ముఖ్యంగా, ఈ తీర్పులోని 601వ పేజీలోని ఈ క్రింది భాగాన్ని న్యాయవాది నొక్కి చెప్పారు.

> "ఇది రాయడానికి ముందు ఉన్నదాన్ని తిరిగి రాస్తోంది; రద్దు చేసిన మొత్తాన్ని మునుపటి ఖాతాల్లోని లాభాల నుంచి మినహాయించడంగా పరిగణించారు కాబట్టి , ఇప్పుడు రాసుకున్న మొత్తాన్ని అదే విధంగా లాభాలుగా ఎందుకు పరిగణించకూడదో నాకు అర్థం కావడం లేదు. ఇది అసలు మొత్తాన్ని భర్తీ చేయడం కాదని , ముందు ఏ విధంగా

> తీసివేయబడిందో – లాభాల నుండి తీసివేయబడింది , అందువల్ల లాభాలకు తిరిగి చెల్లించడం అని నాకు అనిపిస్తోంది.”

మరోవైపు లాభాలకు , వాణిజ్య లాభాలకు మధ్య వ్యత్యాసం ఉందని , వాణిజ్య లాభాల నుంచి మాత్రమే డివిడెండ్ ప్రకటించవచ్చని పన్ను చెల్లింపుదారుల తరపు న్యాయవాదులు టీఏ రామచంద్రన్, జె.రామమూర్తి వాదించారు. ఈ నేపథ్యంలో "కూడబెట్టిన లాభాలు" అనే పదాలకు ఇవ్వాల్సిన అర్థాన్ని అర్థం చేసుకోవాలి. తక్షణ సందర్భంలో బ్యాలెన్సింగ్ ఛార్జీ కేవలం మూలధన నిల్వ మాత్రమే , దీనిని వాణిజ్య లాభాలుగా పరిగణించలేము కాబట్టి , చట్టంలోని సెక్షన్ 2(22)(సి) పరిధిలోకి రాదు. చట్టంలోని సెక్షన్ 41(2)లో న్యాయపరమైన కల్పనను పోలిన పదాలు ఉన్నాయని, అందువల్ల 1922 చట్టంలోని సెక్షన్ 10(2)(7) నిబంధన, 961 చట్టంలోని సెక్షన్ 41(2) వేర్వేరుగా ఉన్నాయని చెప్పడం సరికాదని జె.రామమూర్తి వాదించారు.

6. ఆదాయపు పన్ను చట్టం 1922లోని సెక్షన్ 10(2)(vii)లో ఉపయోగించిన భాషకు , ఆదాయపు పన్ను చట్టం 1961లోని సెక్షన్ 41(2)లో ఉపయోగించిన భాషకు భౌతికంగా తేడా ఉందని మా ముందు ఉన్న ప్రత్యర్థుల అభ్యర్థనలను విన్నప్పుడు , మేము ప్రాథమికంగా అభిప్రాయపడుతున్నాము. 1961 చట్టంలోని సెక్షన్ 41(2)లో వాడిన భాష న్యాయకల్పనను పోలి ఉంటుందా అనేది అనుమానమే. CIT వర్సెస్ బిపిన్ చంద్ర మగన్లాల్ అండ్ కో లిమిటెడ్ , (1961) 41 ITR 290 SC మరియు CIT వర్సెస్ ఎక్స్ ప్రెస్ న్యూస్ పేపర్స్ లిమిటెడ్, (1964) 53 ITR 250 SC లో నివేదించిన మునుపటి నిర్ణయాలు 1922 చట్టంలోని సంబంధిత నిబంధనలపై ఆధారపడి ఉన్నాయి. కాంబే ఎలక్ట్రిక్ సప్లై ఇండస్ట్రియల్ కంపెనీ లిమిటెడ్ Vs. ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ , గుజరాత్-II, 113 ITR 84, ఆదాయపు పన్ను చట్టం- 1961 లోని సెక్షన్ 41 (2) కు సంబంధించినది. దీని తరువాత ఆదాయపు పన్ను చట్టం -1961లోని సెక్షన్ 80E పై ప్రధానంగా దృష్టి సారించి ఈ నిర్ణయం తీసుకున్నారు. చట్టంలోని సెక్షన్ 41(2)లో ఉపయోగించిన భాషను కూడా కల్పితంగా పేర్కొన్నారు. ఒకసారి చట్టం కింద కొంత మొత్తాన్ని ఆదాయంగా పరిగణించినప్పుడు, అది అన్ని ఉద్దేశాలు మరియు ప్రయోజనాల కోసం – మరియు చట్టం కింద ఉత్పన్నమయ్యే అన్ని పరిస్థితులలో అలా ఉండాలనే అభిప్రాయానికి మేము ప్రాథమికంగా మొగ్గు చూపుతున్నాము. ఈ విధానం ఆధారంగా , మూలధన ఆస్తుల అమ్మకంపై రాతపూర్వక విలువపై అదనపు రాబడిని పొందడం ఒక "కల్పిత ఆదాయం" మరియు లాభాలలో

భాగం కాదని భావించడం కష్టం. ఒకసారి లాభం వచ్చిన తర్వాత , అది అన్ని ప్రయోజనాలకు వర్తిస్తుంది, మరియు అటువంటి మొత్తంతో చేసిన ఏదైనా పంపిణీని డివిడెండ్లుగా వాటాదారుల చేతుల్లో ఉంటుందని అంచనా వేయాలి. 1961 చట్టంలోని సెక్షన్ 41(2) ప్రకారం అదనపు మొత్తాన్ని 'ఆదాయం'గా పేర్కొంటారు. అదే జరిగితే చట్టంలోని సెక్షన్ 2(24)తో పాటు సెక్షన్ 2(22)(సి) ద్వారా పరిగణనలోకి తీసుకుంటారు. ఈ పరిస్థితుల్లో ఆదాయపు పన్ను చట్టం 1922లోని నిబంధనలను , ఆదాయపు పన్ను చట్టం 1961లోని నిబంధనలను లోతుగా విశ్లేషించాల్సిన అవసరం ఉంది. ఈ విషయంలో ఇబ్బందులు తప్పడం లేదు. CIT వర్సెస్ బిపిన్ చంద్ర మగన్లాల్ అండ్ కో లిమిటెడ్ , (1961) 41 ITR 290 SC మరియు CIT వర్సెస్ ఎక్స్ ప్రెస్ న్యూస్ పేపర్స్ లిమిటెడ్ , (1964) 53 ITR 250 SCలో ఈ కోర్టు యొక్క మునుపటి తీర్పులు ముగ్గురు న్యాయమూర్తుల ధర్మాసనం ద్వారా ఇవ్వబడ్డాయి , తరువాత తీర్పు కాంబే ఎలక్ట్రిక్ సప్లై ఇండస్ట్రియల్ కంపెనీ లిమిటెడ్ వి. ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ , గుజరాత్-2, 113 ఐటీఆర్ 84ను ద్విసభ్య ధర్మాసనం వెలువరించింది.

7. ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో , ఈ బ్యాచ్ కేసుల్లోని ప్రశ్నల ప్రాముఖ్యత దృష్ట్యా , ఈ బ్యాచ్ కేసులను విస్తృత ధర్మాసనమే విచారించి పరిష్కరించడం సముచితమని మేము భావిస్తున్నాము. తదనుగుణంగా, ఈ విషయంలో తగు విధముగా ఆదేశాల కోసం ఈ విషయాన్ని గౌరవ ప్రధాన న్యాయమూర్తి ముందు ఉంచాలని మేము రిజిస్ట్రీని ఆదేశిస్తున్నాము.

అప్పీళ్లు పరిష్కరించబడ్డాయి.